

De coronacrisis als opmaat voor ecodictatuur

Posted on 23 mei 2020 by Karel Beckman

George Orwell's "1984" is bekender, maar Aldous Huxley's toekomstbeeld Brave New World, uit 1932, beschrijft beter welke kant onze samenleving op gaat. Een wereld geleid door technocraten die bepalen hoe iedereen leeft en ervoor zorgen dat iedereen gezond en "tevreden" is, waar baby's via reageerbuisjes ter wereld komen en genetisch worden gemanipuleerd, waar iedereen "gelijk" is – behalve de leiders – en waar alles mag op seksueel gebied maar waar geen echt contact meer is tussen mensen.

Deze Heerlijke Nieuwe Wereld heeft veel weg van de gedroomde wereld van politici, klimaatactivisten en wetenschappers die elkaar hebben gevonden in hun streven naar een gedigitaliseerde ecostaat, waarin zij bepalen wat mag en wat verboden is (vliegvakanties, dieselauto's, gasverwarming, "discrimineren", experts tegenspreken), waarin iedereen tevreden wordt gehouden met een "basisinkomen", waarin niemand rijk of anders mag zijn ("ongelijkheid" – fout!), maar waarin voor de leiders zelf, die in mooie huizen-in-het-groen wonen en vrolijk de wereld over vliegen, andere regels gelden dan voor het plebs.

Met de coronacrisis is voor deze would-be wereldleiders hun ideaal plotseling tastbaar geworden. De staat heeft de totale controle overgenomen over economie en samenleving. Mensen worden aan huis gebonden, kunnen niet vliegen of op vakantie, mogen niet "samenscholen", krijgen letterlijk mondkapjes voor. Ze worden tevreden gehouden met uitkeringen en digitaal vermaak, maar mogen elkaar niet meer aanraken of feest vieren. Het kan dus, de maatschappij onder controle brengen.

Schok

In eerste instantie, toen de coronacrisis uitbrak, sloeg de klimaatactivisten de schrik om het hart. Zij zagen hun eigen projecten en budgetten in gevaar komen. Ze schrokken van de lage olie- en gasprijzen die een bedreiging zijn voor duurzame energie. Het ergste vonden ze misschien nog wel alle aandacht die ineens naar corona ging in plaats van naar het klimaat.

Inmiddels echter zijn ze hersteld van de schok en beseffen ze dat de coronacrisis enorme kansen biedt om hun agenda uit te voeren. Ze benadrukken de overeenkomsten tussen de twee crises en eisen dat economische "herstelplannen" groener-dan-groen zullen worden. De Franse president Macron zei in de Financial Times: 'Niemand aarzelt om diepgaande, keiharde ("brutal") keuzes te maken als het gaat om het redden van levens. Dat geldt ook voor klimaatrisico's.'

'Wij kunnen de crisis van deze pandemie veranderen in een kans om onze economieën op een andere manier opnieuw op te bouwen en weerbaarder te maken,' verklaarde de "president" van de Europese Commissie Ursula von der Leyen in een tweet waarin ze benadrukte dat aan de Europese Green Deal, waarin is aangegeven dat 25% van het EU budget moet worden besteed aan klimaat, niet mag worden getornd.

De Britse klimaatgoeroe George Monbiot zei in The Guardian wat vele andere klimaatactivisten in diverse bewoordingen hebben verklaard: overheden moeten alleen die economische sectoren helpen 'die het overleven van de mensheid en de rest van de levende natuur verzekeren'. En u weet wel welke sectoren dat zijn. En niet zijn.

Complottheorieën

Dat de coronacrisis wordt aangegrepen door de klimaatleiders om hun agenda uitgevoerd te krijgen, is niet zo verwonderlijk, want er zijn veel overeenkomsten tussen de twee. Ik noem er een paar.

- Zowel het klimaatgevaar als het coronagevaar zijn gebaseerd op een onzichtbare vijand.
- In beide "crises" wordt sterk geleund op de meningen van een kleine groep maatschappelijk actieve wetenschappers die nauwe banden hebben met de overheid en eco-groeperingen. Wie deze "experts" tegenspreekt wordt weggezet als "ontkenner" of iemand die gelooft in complottheorieën.
- In beide gevallen wordt de bevolking angst aangejaagd. Greta Thunberg zei het al: 'I want you to panic!' In de coronacrisis hebben politici en media haar opdracht met verve uitgevoerd.
- In beide gevallen is veel van de angst gebaseerd op computermodellen, die in het geval van corona nu al onjuist zijn gebleken.
- Zowel coronabeleid als klimaatbeleid zijn gericht op het vermijden van risico's. Gevaren worden neergezet zonder context. De natuurrampen die het gevolg zouden zijn van klimaatverandering worden niet vergeleken met natuurrampen in het verleden, net als de corona-epidemie niet in verhouding wordt geplaatst tot epidemieën uit het verleden of tot andere gevaren.
- In beide gevallen wordt vooral gekeken naar de baten van het beleid, niet naar de kosten, en worden alternatieve oplossingen (denk aan de Zweedse aanpak bij corona, of kernenergie bij klimaat) terzijde geschoven.

Het "nieuwe normaal" dat nu is ontstaan in het coronatijdperk heeft dan ook veel elementen in zich die we ook in de toekomstige ecostaat gaan zien.

- Alle macht komt te liggen bij de staat. Die bepaalt welke activiteiten wel en niet zijn toegestaan en hoeveel geld er naartoe gaat.
- Bijeenkomsten waar mensen lijflijk contact hebben en lak hebben aan ecologisch verantwoorde leefregels – concerten, uitgaan, festivals, funshoppen – worden tegengewerkt.
- Contact hebben met elkaar mag alleen "veilig" (dat wil zeggen, virtueel of gedoseerd).
- Demonstraties worden verboden of zwaar gehinderd.
- Pinbetalingen worden verplicht, zodat mensen beter kunnen worden gevolgd.

Straks kunnen de eco-hopmannen zien of je je klimaatbudget niet hebt overschreden bij het boodschappen doen.
- Het lokale bestuur krijgt controle over ondernemers, die vrijwel allemaal afhankelijk zijn geworden van overheidssteun. In Amsterdam is dat al merkbaar: terwijl de gemeente private verhuurders oproept om huren kwijt te schelden, weigert de gemeente zelf om dat te doen voor ondernemers die van de gemeente huren.
- Automobilisten worden nog verder de stad uitgejaagd.
- De verderfelijke seksindustrie wordt de nek omgedraaid.
- Vakanties en reizen worden aan banden gelegd.
- Gelijkheid wordt afgedwongen.

Dat laatste is een cruciaal onderdeel van de Heerlijke Nieuwe Wereld. De verlichte dictators bepalen hoeveel iedereen aan "basisinkomen" krijgt. Dat staat los van hoe hard iemand heeft gewerkt in zijn leven. Wie "teveel" verdient krijgt torenhoge belastingen opgelegd, om "overconsumptie" te ontmoedigen. Die belastingen worden besteed aan subsidies voor biomassacentrales, windmolens, warmtepompen en salarissen voor de leiders en hun aanhang.

U heeft uw hele leven hard gewerkt om na uw pensioen met een camper door Europa te reizen? Jammer voor u, dat kunnen we echt niet toelaten. Veel te vervuilend. Uw pensioen is bovendien al lang verdwenen – opgegaan aan klimaatprojecten en door Rob Jetten overgemaakt aan zijn vriendjes in andere EU-regeringen waar u "solidair" mee moet zijn.

Het Nieuwe Normaal volgens Robbert Dijkgraaf

Overdrijf ik? Ik hoop het. Maar lees eens mee met dit interview in het AD, waarin onze bekendste televisie-wetenschapper, Robbert Dijkgraaf, vanuit Princeton in de VS beschrijft hoe hij het "nieuwe normaal" ziet na het corona-tijdperk.

'De omarming van de digitale wereld en die van de genetica [!] zal versneld gaan,' zegt Dijkgraaf. 'Landen die hier veel in hebben geïnvesteerd … zoals China, Singapore en Korea, komen er ook het beste uit.' China is voor Dijkgraaf een voorbeeld: 'China en Singapore hebben technologie omarmd voorbijgaand aan de issues waar we ons in het westen zorgen over maken [zoals privacy].'

Robbert Dijkgraaf: Corona is een kans…

Sommige dingen zullen blijvend veranderen, zegt Dijkgraaf opgetogen: 'We zitten 6000 km van elkaar verwijderd, ons contact gaat snel, we horen en zien elkaar en het belangrijkste is: de kans op besmetting is nul. Er ontstaat een democratisch effect: als we in de virtuele wereld duiken, zijn we allemaal elkaars buren. We zijn nog nooit zo geïsoleerd en zo verbonden geweest.'

Daar gaat uw leven

Voelt u hem? U mag "democratie" beoefenen in de "virtuele wereld" waarin we allemaal "elkaars buren' zijn, zolang u maar niet op straat komt en echt verbonden bent met andere mensen. Dan zouden er misschien gevaarlijke gedachten ontstaan die Big Brother zouden kunnen ontgaan.

'Op een bepaalde manier zal de ervaring van deze crisis bij ons blijven en dat is ook goed nieuws,' zegt Robbert Dijkgraaf. 'Als je kijkt naar de grootste problemen waar we mee kampen – klimaatverandering, voldoende voedsel of water – dan wil je dat de mensheid daar waakzaam mee omgaat. Kijk nu naar buiten en je hoort bijna geen auto's en er zweven nauwelijks vliegtuigen door de lucht. Zo'n alternatieve wereld is ineens heel voorstelbaar geworden…. Heel lang hebben we in een waan geleefd dat we bepaalde dingen heel erg nodig hadden. We werken keihard voor de

vierde vakantie en om te eten in een sterrenrestaurant. Het hele pakket is los zand …'

U hoort het: daar gaat uw "vierde vakantie" en uw etentjes in een goed restaurant, als het aan Dijkgraaf ligt. Maar zou hij zelf ook zijn vakanties opgeven, zijn etentjes, zijn vliegreizen naar conferenties en naar huis, om zijn vrienden en familie op te zoeken? Of wil hij alleen dat *wij* dat doen?

Geen bal

Veel burgers maken zich zorgen over de economische gevolgen van de lockdown. Wat ze niet begrijpen is dat onze leiders dit geen bal uitmaakt. Zij hebben rechtstreeks toegang tot belastinggelden en de geldpersen van de ECB. Zij zijn verzekerd van goede banen, waardevaste pensioenen, mooie huizen en gerieflijke vakanties. Daarom "investeren" ze ook graag honderden miljarden in het klimaat of geven het weg aan andere EU-lidstaten. Het is namelijk niet hun eigen geld en zij zullen er nooit door worden geraakt in hun bestaan.

Net zoals ik vermoed dat ze fundamenteel onverschillig staan tegenover de desastreuze psychologische en maatschappelijke gevolgen van hun coronabeleid. Het maakt ze niet uit dat door hun lockdown-maatregelen ouderen in eenzaamheid sterven, miljoenen dood gaan aan ziektes die hadden kunnen worden vermeden, aan honger, aan depressie en zelfmoord. Het raakt hen zelf namelijk niet. Dijkgraaf rept er niet over.

Daarom ook proberen ze een terugkeer naar het oude normaal zo lang mogelijk uit te stellen – ook al is daar geen enkele rationele basis voor. Ze willen de geesten rijp maken voor hun Heerlijke Nieuwe Wereld. Ze weten dat ze ermee wegkomen zolang het volk nog in angst verkeert.

Pikt het volk de ecodictatuur?

De vraag is, blijft het volk bang? Pikt het plebs de ecodictatuur? Er is veel woede onder burgers. Die richt zich op ogenschijnlijk irrelevante zaken als 5G en verplichte vaccinaties. Daar kun je

neerbuigend over doen, maar het zijn toevallig wel instrumenten waar de leiders de bevolking mee kunnen controleren.

Ik denk dat we voor een keuze staan. We kunnen de staat, de controleurs, de "experts", de klimaatgoeroes, de EU-mandarijnen van ons afschudden – makkelijk zelfs – maar alleen als we onze angst overwinnen, zelf verantwoordelijkheid durven nemen voor ons leven, met alle risico's en nadelen van dien.

In Brave New World leeft nog een klein groepje "primitievelingen" in een reservaat, buiten de gevestigde orde om, in armoedige en onhygiënische omstandigheden. Ze lijden pijn en worden ziek. Maar ze zijn wel vrij. Een van hen, John Savage, is geschokt over de mentaliteit van de mensen in de Brave New World als hij daar terecht komt. 'Vinden jullie het fijn om slaven te zijn?' roept hij uit. 'Vinden jullie het fijn om baby's te zijn?' De grote leider, Mustapha Mond, legt hem uit dat aan zijn boodschap geen behoefte is. 'De wereld is stabiel nu. Mensen zijn gelukkig … Ze zijn welvarend. Ze zijn veilig. Ze zijn nooit ziek.'

Dat kan zijn, is het antwoord van Savage, maar, zegt hij: 'Ik claim het recht om ongelukkig te zijn … Het recht om oud en lelijk en impotent te worden. Het recht om syfilis te krijgen en kanker … Het recht om tyfus op te lopen …' Dat is het soort moed dat nodig is om vrijheid te verwerven.